

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Wildové a soudkyň JUDr. Blanky Bendové a Mgr. Kláry Hronové v exekuční věci

oprávněného: **Hlavní město Praha**, IČO 00064581
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Brožem, CSc.
sídlem Dykova 1158/17, 101 00 Praha 10

proti

povinným: **1) Jitka Poláčková**, narozená 26. 6. 1973
bytem Opálová 353/14, 154 00 Praha 5
2) Pavel Poláček, narozený 20. 3. 1970, IČO 63645785
bytem náměstí 14. října 1381/4, 150 00 Praha 5

pro 94 218 Kč s příslušenstvím

k odvolání 1. povinné proti usnesení soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičky, Exekutorský úřad Cheb, ze dne 27. února 2026, č. j. 176 EX 03064/16-235,

takto:

Usnesení soudního exekutora **se mění** tak, že se zamítnutí týká návrhu povinné 1) Jitky Poláčkové na zastavení exekuce pro bezvyslednost ze dne 5. 1. 2026, jinak **se potvrzuje**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soudní exekutor zamítl podání povinné 1) Jitky Poláčkové nazvané jako „zastavení exekuce“ ze dne 5. 1. 2026, které bylo soudnímu exekutorovi doručeno dne 26. 1. 2026.
2. Takto rozhodl o podání povinné, kterým se domáhala zastavení exekuce dle § 55 odst. 7 a 8 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád (dále jen ex. řád). Podání povinné posoudil jako návrh na zastavení exekuce pro nemajetnost. Současně vyzval oprávněného ve smyslu § 55 odst. 7 ex. řádu ke sdělení, zda souhlasí se zastavením exekuce, ten odpověděl, že nesouhlasí a ve stanovené lhůtě složil zálohu na další vedení exekuce, čímž se lhůta pro zastavení exekuce prodloužila o další tři roky, tj. do 9. 10. 2026. Poukázal přitom na to, že dle § 55 odst. 11 ex. řádu je v této prodloužené době třeba návrh na zastavení exekuce pro nemajetnost zamítnout. Z tohoto důvodu návrh povinné na zastavení exekuce zamítl.
3. Proti tomuto usnesení podala povinná včasné odvolání, v němž namítala že zrušení exekuce pro bezvyslednost se domáhala již 5. 1. 2023, odpověď obdržela až koncem roku 2023. Pokud návrh podala již 5. 1. 2023, záloha na pokračování exekuce měla být složena do 30 dnů. V září se pouze dotazovala na výsledek své žádosti. Žádala o prověření situace a postoupení k vyřízení exekučnímu soudu.
4. Odvolací soud přezkoumal podle § 212 a 212a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) napadené usnesení i řízení, které předcházelo jeho vydání, aniž by nařídil jednání, a odvolání povinné neshledal důvodným.
5. Odvolací soud shledal správný závěr soudního exekutora o tom, že podmínky pro zastavení exekuce nebyly v daném případě naplněny.
6. Podle § 55 odst. 7 zákona ex. řádu, nedošlo-li po dobu posledních 6 let počítaných po vyznačení doložky provedení exekuce ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a není-li exekucí

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Václavíková

postižena nemovitá věc, vyzve exekutor oprávněného, aby ve lhůtě 30 dnů sdělil, zda souhlasí se zastavením exekuce nebo, aby ve stejné lhůtě sdělil, že se zastavením exekuce nesouhlasí. Jestliže oprávněný vyjádřil souhlas se zastavením exekuce nebo lhůta podle věty první uplynula marně, exekutor exekuci zastaví. Pro účely rozhodnutí o zastavení exekuce podle věty druhé a odstavců 8, 10 nebo 11 se na řízení spojená ke společnému řízení hledí, jako by ke spojení řízení ke společnému řízení nedošlo.

7. Podle § 55 odst. 11 ex. řádu, je-li složena záloha podle odstavce 8 nebo jde-li o oprávněného, který byl zproštěn od složení zálohy na další vedení exekuce, lhůta podle odstavce 7 se prodlužuje o další 3 roky. Po uplynutí tříleté lhůty podle věty první se odstavce 7 až 10 a věta první použijí obdobně a lhůta podle odstavce 7 a věty první se prodlouží o další 3 roky. Po uplynutí lhůty podle odstavce 7 prodloužené o dobu podle věty první a druhé exekutor nepostupuje podle odstavce 7 až 10 a exekuci zastaví. Celková doba po vyznačení doložky provedení exekuce, po kterou nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti, nesmí v nepřerušném trvání překročit po sobě následujících 12 let od vyznačení doložky provedení exekuce nebo posledního vymoženého plnění, nastalo-li později; do této lhůty se nezapočítávají doby uvedené v odstavci 12. Dojde-li v rozhodné době k částečnému vymožení povinnosti, běží lhůta uvedená v odstavci 7 větě první znovu od počátku ode dne následujícího po dni, v němž naposledy došlo k částečnému vymožení povinnosti. Po dobu, po kterou trvá prodloužení exekuce, soud nerozhodne o zastavení exekuce pro nemajetnost a návrh na zastavení exekuce pro nemajetnost zamítne. Jde-li o oprávněného podle odstavce 9, věty druhá až čtvrtá se nepoužijí.
8. Z obsahu spisu soudního exekutora odvolací soud zjistil, že exekuce byla zahájena dne 29. 7. 2016, soudní exekutor byl pověřen provedením exekuce pověřením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 10. 8. 2016, č.j. 36 EXE 1921/2016-18, doložka provedení exekuce byla vyznačena dne 25. 11. 2016. Dosud nebylo nic vymoženo. Podáním ze dne 5. 1. 2023 povinná žádala zastavení exekuce pro bezvýslednost. Podáním ze dne 25. 9. 2023 se povinná dotazovala na stav své žádosti o zastavení exekuce. Výzvou soudního exekutora ze dne 3. 10. 2023 byl oprávněný vyzván, aby ve lhůtě 30 dnů od doručení této výzvy písemně sdělil soudnímu exekutorovi, zda dle § 55 odst. 7 ex. řádu souhlasí se zastavením exekuce nebo, aby ve stejné lhůtě písemně sdělil, že se zastavením exekuce nesouhlasí. Oprávněný podáním ze dne 9. 10. 2023 vyjádřil nesouhlas s tím, že současně složil na účet exekutora požadovanou zálohu v celkové výši 605 Kč. Podáním ze dne 5. 1. 2026 se povinná opětovně domáhala zastavení exekuce dle § 55 odst. 7 a 8 ex. řádu. Usnesením ze dne 28. 1. 2026 byl oprávněný vyzván, aby se vyjádřil k návrhu povinné na zastavení exekuce. Oprávněný podáním ze dne 2. 2. 2026 sdělil, že se zastavením exekuce nesouhlasí, poukázal na to, že povinná je v produktivním věku, má pravidelný měsíční příjem. Soudní exekutor předložil návrh povinné na zastavení exekuce k rozhodnutí exekučnímu soudu. Exekuční soud věc vrátil soudnímu exekutorovi s tím, že se jedná o návrh na zastavení exekuce dle § 55 odst. 7 ex. řádu, o němž přísluší rozhodnout soudnímu exekutorovi, postup dle § 55 odst. 3 ex. řádu je v takovém případě vyloučen. Následně soudní exekutor vydal napadené usnesení.
9. Odvolací soud sdílí závěr exekučního soudu, že návrh povinné představoval návrh na zastavení exekuce pro bezvýslednost ve smyslu § 55 odst. 7 a 11 ex. řádu, nikoliv pro nemajetnost, nebyl tak důvod k postupu dle § 55 odst. 3 ex. řádu. Podmínky pro zastavení exekuce pro bezvýslednost dle § 55 odst. 7 ex. řádu však v daném případě naplněny nebyly, neboť sice uplynula šestiletá doba bezvýslednosti, kdy nebylo nic vymoženo, nicméně oprávněný se zastavením exekuce nesouhlasil a na výzvu soudního exekutora složil zálohu na další vedení exekuce. Tím došlo v souladu s § 55 odst. 11 ex. řádu k prodloužení lhůty dle § 55 odst. 7 ex. řádu o další tři roky, tedy v daném případě do 9. 10. 2026. Dosud neuplynula ani 12letá lhůta bezvýsledné exekuce dle § 55 odst. 11 ex. řádu. Je sice pravda, že soudní exekutor vyzval oprávněného k souhlasu se zastavením exekuce až v řádu několika měsíců po návrhu povinné na

zastavení exekuce, to však nic nemění na tom, že podmínky pro zastavení exekuce pro bezvýslednost naplněny nebyly, a to ani v reakci na návrh povinné z 5. 1. 2023, ani z 5. 1. 2026.

10. Soudní exekutor tedy postupoval správně, pokud návrh povinné na zastavení exekuce zamítl, neboť v daném případě podmínky pro zastavení exekuce pro bezvýslednost dle § 55 odst. 7 či odst. 11 ex. řádu nebyly naplněny.
11. Odvolací soud tedy napadené usnesení změnil dle § 221a o. s. ř. pouze formulačně z důvodu nepřesného označení návrhu povinné, když se zcela jasně jednalo o návrh na zastavení exekuce pro bezvýslednost, jinak je dle § 219 o. s. ř. jako věcně správné j potvrdil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze** podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně, jestliže rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.). Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Praha 18. června 2026

JUDr. Markéta Wildová v. r.
předsedkyně senátu